



www.lwengokids.nl
Bakkerstraat 2, 3882 AA Putten
Tel. 06 1307 1167
mail: lwengokids@gmail.com

Kamer van Koophandel nr. 68254237 | ANBI-geregistreerd
Rekening NL75 TRIO 0379 3857 67 t.n.v. Lwengo Kids Foundation – Putten

Reisverslag oktober 2024

Op 12 oktober vliegen we weer met volle koffers naar Uganda om ons werk in Lwengo te monitoren.

Een reis anders dan alle andere reizen. Het begon al bij het boeken van de tickets, tot twee keer toe een error aan het eind van het boekingsproces. Toen ben ik maar gaan bellen wat heel veel tijd kostte, maar toch ook weer voordelen opleverde: een vierde koffer mag gratis mee en ook nog een gratis maaltijd naar keuze!

Eenmaal in de lucht komt Pieter tot de ontdekking dat zijn gele boekje en het visum niet meer in zijn tas zitten. We zoeken alles twee keer door, maar we vinden het niet. Gelukkig staat het visum op de mobiel, maar het gele boekje is wel vervelend, want daar kan naar gevraagd worden.

Maar het gaat snel bij de douane, niemand vraagt er naar en het visum op de mobiel wordt geaccepteerd, dus deze hobbel is genomen. Was wel even spannend.

Er wordt nog even achterdochtig gekeken naar het aantal smartphones in onze koffer, maar dat wordt uiteindelijk geaccepteerd en dan ontmoeten we Joseph die ons naar ViaVia brengt waar we overnachten.

De volgende ochtend rijden we door naar ons huis in Masaka. Een onrustige, warme rit van zo'n vier uur. Er wordt door medeweggebruikers hard gereden en soms onverantwoord ingehaald en uiteindelijk staan we in een file die veroorzaakt wordt door een vreselijk auto ongeluk. Een overbeladen taxibusje ligt op z'n kop op de weg en een personenauto aan de andere kant verkreukeld in de berm. We hebben maar niet zo goed gekeken. Hier zijn zeker mensen om het leven gekomen. We zijn er een poosje stil van...

Veilig bereiken we uiteindelijk Masaka en we zijn blij dat we er zijn. Morgen, maandag de 14^e hebben we ons eerste gesprek met Anthony. We bespreken het programma, delen onze zorgen en problemen en we zullen de komende weken zoeken naar de antwoorden op al onze vragen. Het was een goede eerste ontmoeting!

's Avonds gaan we uit eten met Anthony en daar gaat het wederom fout. Als we terugkomen ben ik op een vreemde manier vreselijk moe en ga direct naar bed. Anthony blijft slapen en morgen hebben we om 9.00 uur al een gesprek met één van onze afgestudeerde studenten. Daarna gaan we naar Lwengo en kan ons programma beginnen.

Midden in de nacht word ik wakker van een enorme pijn in mijn tussenribspier en ik kan bijna niet meer aan mijn adem komen. De andere dag ben ik doodziek en het hele programma wordt stil gelegd.

De dokter komt, er wordt bloed geprikt en na een half uurtje weten we dat ik een voedselvergiftiging heb opgelopen. Ik krijg antibiotica en pijnstilling, het helpt niet echt en de dokter komt terug om medicatie via het infuus te geven. Dat gaat beter, maar mijn energielevel is 0,0 en ik kan amper van bed naar het toilet lopen. De bacterie zoekt de zwakke plekken in het lichaam op en dat brengt mijn hele lijf in disbalans. Zo gaat de eerste week voorbij waarin de dokter nog twee keer komt kijken hoe het met me gaat en meer medicatie toedient.

Onvoorstelbaar, nu komen we al zo lang in Uganda, eten altijd in goede restaurants of thuis en we zijn eigenlijk nog nooit ziek geweest. Pure pech!

Na een week op bed gelegen te hebben, zet het herstel zich langzaam in en in de tweede week besluiten we ons programma drastisch te wijzigen: We gaan een halve dag naar Lwengo, geven de brieven en het cadeautje af en gaan dan weer naar huis. Zo werken we Primary School verder af. 's Middags lig ik doodmoe op mijn bedje buiten.



Geen persoonlijke rapportages deze keer, maar dit reisverslag en een groepsfoto van de klas waarin uw kind zit. Mochten er bijzonderheden zijn dan zal ik dat apart vermelden. Een aantal kinderen op de

Secondary Scholen konden we niet bezoeken.

Francis, rechterhand van Anthony, zal hen de brieven later geven, monitoren en een foto maken. Deze rapportage zal dus wat langer op zich laten wachten.

We vinden het heel vervelend, maar het is even niet anders.

We rijden toch ook nog even langs het Health Center, want we willen toch even kennis maken met de nieuwe artsen die intussen aangenaam zijn. Fred, onze sponsorjongen die hier stage loopt, neemt gelijk mijn bloeddruk op, die steeds veel te laag was, maar nu iets beter is. Weet u nog hoe Fred met zijn vader leefde in een deel van een garage? Fred krijgt, met behulp van zijn sponsor, nu voldoende geld om een klein huisje te bouwen voor zijn vader. En in juli van het volgende jaar gaat hij zijn opleiding tot verpleegkundige vervolgen om zijn diploma te halen! Dank lieve sponsor!



Natuurlijk kunnen we het Family Home, dat nu bijna gereed is, niet overslaan en in de komende vakantie voor het eerst in gebruik wordt genomen. Ik heb thuis nog een leuk schilderijtje in elkaar geknutseld met Mr. Monkey en 15.000 kleine Diamond steentjes, voor aan de muur, dat we bij het afscheid overhandigen.

Bij ons huis in Masaka woont Sauda. Ik heb u in het vorig reisverslag over haar verteld. Zij is intussen voldoende aangesterkt en gaat in februari de opleiding voor kapster volgen. Ook voor haar hebben we een sponsor gevonden.



Kent u het verhaal van Florence nog? Het meisje dat niet verder wilde leren maar naar Dubai wilde om geld te verdienen voor haar familie en zwanger bleek? Zij is intussen bevallen van een prachtige zoon en gaat in februari de opleiding voor naaister volgen. Ook hier weer een sponsor die zo meeleeft en Florence wil ondersteunen. Dank!

We willen toch heel graag nog een bezoek brengen aan de Secondary School St. Joseph, waar de vorige keer nogal wat problemen waren. Ook gaan we langs bij St. Mary's Laetitia en we willen weten of de poster tegen homoseksualiteit bij St. Bernard verdwenen.

Bij St. Mary's Laetitia zien we opgewekte jongeren. Ze hebben het goed naar hun zin. Het is ook een mooie, splinternieuwe school. De sfeer is goed.

Op St. Joseph treffen we een vrolijke groep jongeren aan. Alle problemen lijken opgelost te zijn want toen wij de vorige keer weg waren is er wel degelijk gesproken over onze klachten. Fijn dat het opgelost is! Hoe goed is het dat we regelmatig monitoren!

Dan een lange rit naar St. Bernards. Ik ben gesloopt als we er eindelijk zijn, maar aan de sterke arm van Pieter loop ik naar de jongeren die al op ons staan te wachten. De poster is weg. De jongeren zijn tevreden op school en de resultaten zijn goed. Fijn!

Zaterdag 26 oktober nemen de Top Class kinderen afscheid van de kleuterschool en de Primary 7 kinderen van de Primary School. Een feestelijke dag waar ouders, belangstellenden en ook wij zijn uitgenodigd. Pieter is een paar uur geweest en hij mocht tijdens deze bijzondere dag een "Appreciation Award" ontvangen voor al het werk dat Lwengo Kids Foundation doet en gedaan heeft. We zijn vereerd!



Dan plannen we nog één ochtend in Lwengo. We bezoeken de Secondary School Nakyenyi en gaan dan voor het afscheid nog even op de Primary School langs. Het is een kort maar krachtig afscheid en we gaan weg met de belofte in april gezond en wel terug te komen.

Tergend langzaam herstel ik, krijg meer energie en één van de laatste dagen kunnen Pieter en ik samen nog even naar Masaka om daar twee sponsorkinderen te bezoeken.

Het was geen fijne reis. We hebben gedaan wat we konden. Pieter was een enorme steun en mantelzorgers en samen hebben we toch het één en ander kunnen doen.

In april 2025 hopen wij weer naar Uganda te gaan. Dan een uitgebreidere rapportage zoals u gewend bent te krijgen.

Dank aan alle sponsors die een brief hebben meegegeven. Wat waren de kinderen er blij mee!
Dank aan Jesca die vanuit haar kleine winkeltje in Lwengo voor de leuke cadeautjes heeft gezorgd. Dit gaan we in april zeker weer zo regelen! Het was een succes.

Dank aan de staf van Lwerudeso die er alles aan gedaan heeft om het mij/ons zo gemakkelijk mogelijk te maken.

Dank aan Anthony die ons vele malen opgehaald heeft met de auto.

Lieve groet!
Pieter en Marga Streefkerk